

TÍÐINDI

Svínoyingar sett forfedrunum

700 fólk vóru hjástødd, tá ið minnisvarðin yvir svínoyingar, sum eru farnir í vanlukkum á sjógvi og landi, í fagrasta veðri varð avdúkaður

Jóannes Hansen

Tað var hátíðardámar yvir bygdini og tign og sómi yvir tiltakinum, tá ið minnisvarðin yvir svínoyingar, sum eru farnir í vanlukkum á sjógvi og landi varð avdúkaður leygardagin 15. juni.

Áðrenn hann avdúkaði minnisvarðan, lýsti Bjarni Jacobsen svínoyingar sum útróðrarmenn og inntøkurnar og kostnaðin í tí sambandi.

- Svínoyingar hava altíð róð út í Miðhavið, har havið hevur verið ríkur. Men teir kenna eisini sorgina, tá ið bátur ikki kemur aftur. Omma mín, Amalia, var fødd í 1856 og doyði í 1946 – 90 ára gomul. Í hennara tíð fórust sjevar bátar og 28 menn. Tað hevur verið ræðuligt fyri bygdina og allar einkjurnar og faðirleysu børnini, sum sótu eftir, segði Bjarni Jacobsen.

Tá ið Bjarni hevði avdúkað minnisvarðan, avdúkaði Petur

Danielsen plátuna við teimum 52 nøvnunum á og stuttari frágreiðing um hendingarnar.

Tað varð lagt fyri í kirkjuni, har sóknarpresturin í Norðoya eystara prestagjaldi, Jóannes Purkhús, og Jógvan Friðriks-son, bispur og fyrrverandi sóknarprestur í Norðoya eystara prestagjaldi, høvdu orðið, og har 17 sangarar og Systkini á Váli sungu.

Henda lutan mundi hjá nógvum kennast sum at vera til jarðarferðina hjá øllum teimum, sum ikki bóru boð í bý.

Stutti teinurin frá kirkjuni og út á Bø, har minnisvarðin varð avdúkaður, var sum at ganga út á grøvina hjá teimum, ið tað nú ber til at minnst á ávísam staði, og sum fingur vátta grøv. 51 menn og ein kvinna.

Jógvan Skorheim, borgarstjóri, helt talu, og Poul Sivar Olsen, formaður í nevndini fyri minnisvarðan, greiddi frá gongdina, frá tí at tað fyri

fimm árum síðani varð avgjørt at reisa minnisvarðan og fram til hesa fagnaðarløtuna.

Nevndin hevur umframt í Svínoy skipað fyri stuðulstiltøkum í Havnini og Klaksvík, har undirtøkan hevur verið ógvulig góð.

Kostnaðurin fyri minnisvarðan er umleið 1,5 milliónir

krónur. Kommunan, feløg og stovnar hava spælt við umframt einstaklingar, og økið, sum minnisvarðin stendur á, er latið av Amaliu Justinussen í Svínoy. Maður hennara, Ólavur, fórst, tá ið hann var einsa-

